

Akkor és most

ÉGERHÁZI IMRE festőművész emlékkiállítása

A katalógus Égerházi Imre 2006. március 9-én megnyitott emlékkiállításának alkalmából került kiadásra.

Égerházi Imre festőművész első budapesti kiállításának 1972. január 25-től február 7-ig a MOM Szakasits Árpád Művelődési Ház, a mai Budapest XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata Művelődési Központ adott helyet. Az újra és ugyanott megrendezett kiállításon bemutatásra kerül 17 olajfestmény az 1972-es anyagból és 17 olajfestmény az 1972 utáni életműből.

A kiállítás és a kiadvány anyagát összeállította: Égerházi Attila

www.egerhaziimre.hu

 Budapest XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata
Művelődési Központ Kupolaterme
1124 Budapest, Csörsz u. 18.

A kiállítás megrendezését lehetővé tették: Budapest XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata Művelődési Központ, Debrecen Város Önkormányzata, Gramy-H Kft., Hajdúhadház Város Önkormányzata, Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság Debrecen, Déri Múzeum, dr. Somogyi Endre, Kónya Istvánné, Égerházi Péter, ifj. Égerházi Imre, Égerházi Attila.

Megnyitó: 2005. március 9-én 1730 óra.

A kiállítás megtekinthető március 30-ig minden nap 9-től 18 óráig.

Köszönet jelentős segítségéért Révfalvi Ivánnak, Máthé Andrásnak, Klinszky Gábornak, Poór Emmának.

A megnyitó programja:

- A kiállítást megnyitja dr. Mitnyan György, Budapest XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata polgármestere.
- Égerházi Imre festőművészt bemutatja és méltatja Feledy Balázs művészettörténész.
- A Djabe zenekar koncertje Égerházi Imre festményei alapján komponált szerzeményeiből, a Művelődési Központ színháztermében.
- Állófogadás és baráti beszélgetés.

Kiadó: © 2006 GRAMY-H Kft.
Felelős kiadó: Égerházi Attila
Reprodukciók: Klinszky Gábor, Lukács Tihamér, Boldizsár Zoltán, Máthé András, Égerházi Imre
Tervezés, előkészítés: Balogh Rita, GRAMY grafikai stúdió
Szkenelés, levilágítás: Duotone Repro
Nyomda: PharmaPress Kft.

az 1972-es meghívó

Az első Budapesten!

Még 6 éves gyerek voltam, amikor először állított ki Édesapám Budapesten, a MOM-ban. Már ilyen fiatalon is éreztem ennek jelentőségét, hiszen vibrált a festő körül a levegő, nagy izgalommal készült a család a fővárosi bemutatkozásra. Sajnos én Édesanyámmal otthon maradtam, és csak a Kossuth Rádió esti tudósítását hallgattuk büszke áhítattal. Később több egyéni kiállításra is sor került Budapesten, de már egyik sem bírt olyan mágikus erővel, mint az 1972-es MOM.

Édesapám, aki mindent archivált, ennek a tárlatnak a dokumentumait kiemelten kezelte, őrizte. Így most szinte maradéktalanul bekerült minden ebbe a katalógusba az emlékek közül.

34 év elteltével Égerházi Imre visszatér a Művelődési Házba, de nem csak 1969-1971 legjobb képeit „hozza el”, hanem a későbbi évek jelentős alföldi és erdélyi alkotásaiból is néhányat.

Mindenkinek kellemes időutazást kívánok!

Budapest, 2006. február 6.

Égerházi Attila

ÉGERHÁZI IMRE festőművész
1925-2001

az 1972-es megnyitó ünnepség

*Szathmári Ilona a Magyar Rádió Kossuth adóján,
1972. január 25-én este 7 órakor kezdődött, Esti Krónikában elhangzott tudósítása*

Hajdúhadház szülötte, a Hajdúsági Művésztelep alapító tagja Égerházi Imre festőművész remek, szép olajfestményei közül harminchármat mutat be a Magyar Optikai Művek Művelődési Házának kupolatermében. A Debrecenben élő művész első, önálló budapesti kiállításán egy csokorra való állít elénk mély tónusú, ihletett szépségű tájképeiből. Égerházi mester különösen kedveli az erdélyi, a székelyföldi tájat, ahová minden évben ellátogat. Ez a különös, szenvedélyes vonzalma a székelyföld iránt inspirálták legjobb képeit. Azok közé a festőművészek közé tartozik, akik teljesen beleélik magukat a természet, az évszakok, a táj szépségeibe, hangulatába.

Csángó és gyergyói festményein kívül Égerházi Imre tárlatán megejtő szépségű virágcsendéletek, nagyalföldi tájak is gyönyörködtetnek bennünket. Égerházi Imre tárlata január 25-től február 7-ig tekinthető meg.

az 1972-es kiállítás plakátjai

1972 januárjában
a kiállítás plakátja előtt

Bemutatkozás Budapesten Látogatás Égerházi Imre festőművésznél

(Cikk az 1972. január 23-án megjelent Hajdú-Bihari Naplóból)

Égerházi Imre kereken tíz esztendeje szerepel különböző kiállításokon, és különösen az utóbbi években egyre több megbecsülést kapott mind a szakmai körök, a kritikusok, mind pedig a közönség részéről. Most pályafutásának jelentős állomásához érkezett: a kiállítási intézmények igazgatósága megrendezi első önálló budapesti tárlatát január 25-től február 7-ig a MOM Művelődési Házának kiállítótermében. A megnyitót Tamás Ervin, a neves festőművész és művészpédagógus fogja tartani. Égerházi Imre 33 faroslemeze festett olajképet állít ki, amelynek zöme erdélyi útjainak élményeit dolgozza fel.

Amint a televízióból értesültem az eseményekről, debreceni lakásán felkerestem a festőt. Ötödmagával lakik egy harmadik emeleti másfélszobás lakásban. Az ő terepuma egy háromszor három méteres szoba, ez műterme, raktára és hálószobája. Az ilyenre mondják tréfásan: ha egy bemegy kettőnek ki kell jönni. De azért még jók az idegei, szabadfoglalkozása is humoros, egy kis pakolás, rendezgetés, és befér a vendég is.

A kis ikonok, fali órák, népi tányérok ijedten kapaszkodnak a két szabad falra, mintha a helyüket félték. A festőállványon majdnem kész festmény várja az utolsó ecsetvonásokat. A beszélgetés végeztével Égerházi Imre folytatja a munkát, hiszen minden perc drága, kevés a szabad idő. Az Sztk megbecsült dolgozója, törzsgárdatag, aki lelkiismeretesen továbbképzzi magát polgári foglalkozásában is.

Nem sok ez így? - kérdezem.

Sok - hangzik a válasz. - De még bírom. Csak nyár végén pokolian nehéz, ha megjövök a művésztelepről. Ott nyugodt körülmények között, érzelmileg és gondolatilag felajzottan dolgozhatom, a kollégák szakértő

szeme előtt. Ilyenkor belemerülök a művészi gondolatokba, s aztán minden átmenet nélkül újra akták között találok magam. Ez az átállás azért nehéz, mert a művész valamiképpen mindig művészetére készül. Kell egy kis idő, amíg újra megszokom a „kétéltűséget”. A böszörményi művésztelepnek nagyon sokat köszönhetek, az ott kapott alkotási feltételek, szakmai tapasztalatok, intellektuális hatások nélkül ma már nem is tudnám elképzelni az életem.

Fordítunk a beszélgetés menetén, képeire és soron következő kiállítására terelődik a szó. Bár most csak festményeket mutat be, nem tudná eldönteni, hogy melyik a kedvesebb; a festészet, avagy a grafika. Azonban akármilyen technikával dolgozik, alkotásainak témája makacsul mindig ugyanaz: a táj és benne az ember.

Már gyermekkoromban megfogott ez a téma: a szegletes arcú, nehézkes mozgású, munkában eltörődött mégis emberséges emberek. És tájunk, a leszólt, lebecsült alföldi táj, az emberarcú házak, az utcák, a tájrészletek, az emberekhez tartozó állatok. Ezt festem, ezzel akarok vallomást tenni, tisztán, bűvészkedés nélkül, visszafogott színekkel, vonalakkal, formákkal.

Jelentősebb sikereit mégis az erdélyi képekkel aratta - jegyzem meg.

Igen. Évek óta minden nyáron visszatérek Erdélybe. Megragadott a vidék zordon fensége, kopársága, drámaisága, az ember küzdelme a természettel. Ezt próbálok

érzékeltetni újabb képeimen. Többen kérdezték már, hogy meddig. Ameddig ki nem festem magamból, amíg egy másik nagy élmény ki nem oltja belőlem. Hogy ez mi lesz, azt nem tudhatom, de annyi bizonyos, hogy nem formai meggondolás. Többen mondták és leírták, hogy én a magyar szecesszió hagyományait követem, élesztgetem. Lehet. De nekem sohasem jutott eszembe, hogy a szecessziót kultiváljam, s ehhez keressem a témát. Stílusomat mindig a mondanivaló formálta, és ezután is így lesz. Vallom a forma, a mesterségbeli készség fontosságát. A képen legyen rend, érvényesüljön a tudatos szerkesztés. De nem hiszek abban, hogy a művészetet az új formák viszik előbbre. Ebben egyetértünk. S bízunk benne, hogy Égerházi Imre több önálló és még több kollektív vidéki kiállítás után a budapesti közönség körében is sikert arat.

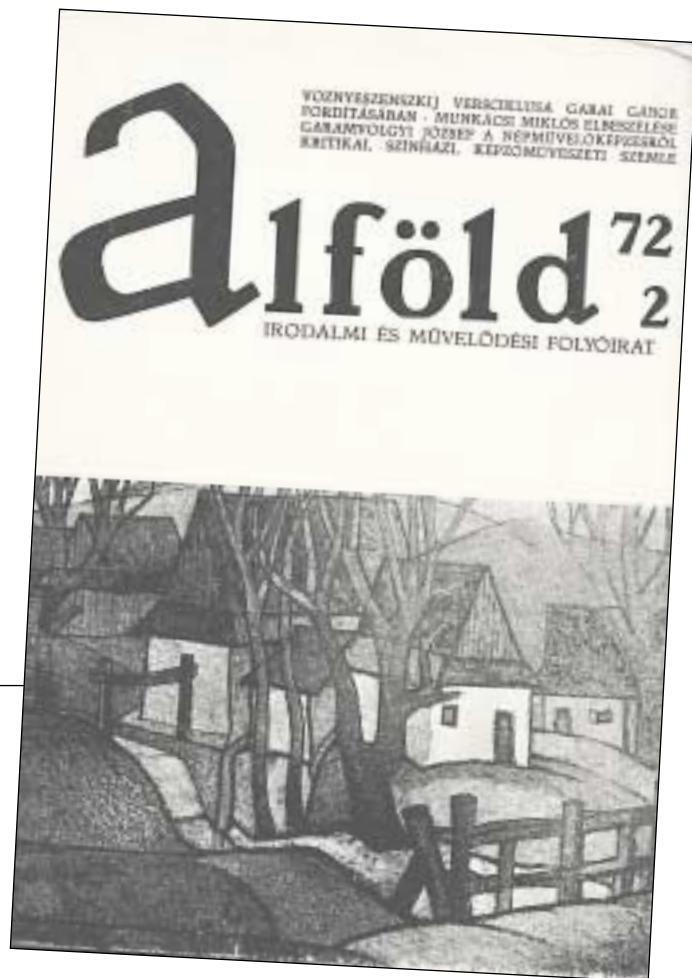
Bakó Endre

Égerházi Imre kiállítása Budapesten

(Cikk az 1972. februárjában megjelent Alföld-ből)

Úgy látszik, van valami igazság abban, hogy az ősi örökség akár századok múlva is visszaüt. Valamely művészi mesterséghez való hajlam, tehetség, mint bűvópatak a fölszínre tör és az utódban újjászületik. I.Rákóczi György erdélyi fejedelem Égerházi Imre egyik őst, mivel megelégedésére festette ki Gyulaférvárot az udvari tanácstermet és az alvinci kastély falait, mennyezetét, „Képiró” előnévvel újra nemesítette. De az alföldi születésű Égerházi Imrében nemcsak a festészet iránti hajlam született újjá, hanem az erdélyi tájak iránti vonzódás is. Ennek következménye, hogy szinte évente találkozik a Kárpátok két oldalán fekvő székely és csángó falvakkal, s hogy képeinek motívumait nagy részben ennek a vidéknek tárházából meríti. S még egy harmadik meghatározó tényezőt is megnevezhetünk, de ez már részben hozzánk korban közelebb álló forrásra utal. Azokra a művészekre, akik némileg hasonlóképpen láttatták alkotásaikban az erdélyi hegyi tájakat, domboldalakat, falukat, legelőket, házikókat, de nem kevés rokonszenvvel a hajdúsági tájat, annak házait, tanyáit és embereit is.

Égerházi Imre 1925-ben született Hajdúhadházon. Rajztehetsége már az elemi iskolában kiütöközött: telerajzolt minden felületet, padot, házfalat, kalendáriumot, lerajzolt mindent, amin megakadt a szeme, embert, állatot egyaránt. Később a maga erejéből tehetsége mellé megszerezte mindazt a mesterségbeli tudást, ami elengedhetetlen a műalkotás föltételeként. 1962-től rendszeres szereplője a hajdúsági csoportos kiállítások-

nak. Debrecenben háromszor rendezett egyéni kiállítást (1963, 1966, 1969), most januárban pedig Budapesten nyílt önálló tárlata a MOM Művelődési Házában. Rendszeresen részt vesz a békéscsabai Alföldi Tárlatokon, a Szegedi és a Balatoni Nyári Tárlaton.

A most látott anyag ismét a Hajdúság és a Székelyföld üzenetét közvetítette. Gyergyói és gyimesi tájakat, falurészleteket házakkal, bivalyokkal, legelésző lovakkal, hegyi legelőkkel, fás domboldalakkal, a falukban faházakkal, faragott kapukkal (Gyergyói hegyoldal, Gyergyóremete, Gyimesi táj). Változik a kép, amikor a hajdúsági tájak kerülnek ki ecsetje alól: jellegzetes tanyákkal találkozunk, csontos képű hajdúsági emberekkel, elégikus hangulatú temetőrészletekkel (Hajdúböszörményi házak, Böszörményi utcán, Hajdúsági emberek a határban). Nagyjából ez a világ fogadja a nézőt Égerházi kiállításán, s ami a formai megjelenítést illeti, a művészet egyéni jegyeinek megfogalmazása során derül ki, hogy ez a művészet szervesen kapcsolódik az erdélyi művészetnek ahhoz a vonalához, amelyet a festészetben is a rajzos elemek, a vonalas hangsúlyok jellemeznek. Kapcsolódik ahhoz a néphez közel álló művészethez, amelyet nem a külsőségek, a mütyürkék, az ornamensek jelenléte jellemez,

hanem az a vonalas látásmód, ami pl. Kós Károly művészetét s egyáltalán a magyar szecesszióknak éppen Kós Károly által fémjelzett korszakát jellemzi s a magyar építészet- és művészettörténet által ezekben az években monográfiákban is méltatott képviselőiben nyert magasrendű művészi megjelenítést. Égerházi is az új szecesszióra jellemző vonalban és foltban gondolkozik, illetve lát. Éles kontúrokkal különíti el a kép részeit egymástól, határolja körül a tárgyakat s azokat a képmezőket, amiknek egymástól való elkülönítését nem bízta magára a színekre. Arra, hogy miért használ aránylag kevés színt, sem az alföldi, sem a hegyvidéki táj állítólagos színbeli szegénysége nem ad elég magyarázatot. Talán inkább lélektani okokkal magyarázható. Aki maga sem sok vigasztalót talál az életben, aki a fáradt, megtört tekintetű ember iránt érez rokonszenvet, aki fiatalon is szereti a temetőt, az elmúlás jelképét (Hajdúsági temető), az komoly színekből szőtt lelkivilágát és ebből fakadó világlátását kevésbé élénk, inkább komor színekkel vetíti képeibe. Ezek egyikén az előtérben világos sárga fényvel megvilágított út részletét látjuk. A szem szinte fölujjong a világos szín villanásától. Nem mintha kimondottan nyomasztó lenne Égerházi világa, inkább azé a hegyvidéki emberé, aki beszorulva a hegyek szakadékaiba, napot ritkán s akkor is csak rövid időre lát. S ezt úgy megszokta már, hogy az alföldi síkság sem deríti föl színvilágát.

Abból, hogy a képmezőket szélesen teríti egymás mellé és azokat vonalakkal határolja el egymástól, mértánias szerkesztési módra kell következtetnünk. Még az emberi arcot is szigorú mértaniassággal jeleníti meg, anélkül, hogy ezzel a fölismerhetetlenség felé tolná el. Éppen megfordítva: Égerházi világosan fogalmaz, kerüli a homályt, az elvontságot. S ebből következik az is, hogy képei nyugalmat árasztanak, rendet, fegyelmet, amelyben mindennek megvan a helye, mint abban az életben is, amely nem enged kisiklást, mert minden napjával bizonyítania kell az élethez való jogát s ezt nem kockáztathatja meg gondolatlan lépésekkel.

Közelebbről nézve képeit, kiderül, hogy az, ami távolabbról egyetlen színnel ábrázolt képzetnek tűnik, finom tónuskülönbségekkel mily aprólékosan árnyalt.

Az épületek egymás mellé és fölé rendelésével, az építészeti elemek képi hangsúlyozásával szemléletbeli rokonságot árul el - bármily meglepőnek látszik is ez a megállapítás, a szentendreiekkel, aminthogy más vonatkozásban, a nagy horizontú és vízszintes szerkesztésű alföldi képei révén az alföldi iskola egyik szárnyához kapcsolódik.

Égerházi a tájképet kedveli láthatóan, de néhány csöndélet is figyelmet érdemel. A festői fölfogás ezen is ugyanaz, mint a tájképein: a kontúrokkal határolja a színekkel osztott felületet. Madaras Csöndéletét négy mezőre osztja, igazolásul annak, hogy nemcsak ösztönösen érzi a szerkezetet, hanem tudatosan is alakítja azt.

Néprajzi tárgyat képein ritkán alkalmaz, ott sem hangsúlyosan, hanem szervesen beleépítve a kép egészébe (Kulacsos csöndélet, Sárga virágok széken).

Egységes szemléletű anyaggal, határozott arcélű művésszel találkoztunk Égerházi Imre budapesti kiállításán. Ha ez a művekben is kifejeződött egység és határozottság a következő években színben merészebbé válik, akkor új korszaknak lehetünk tanúi Égerházi Imre művészetében.

Szűz Rezső

Égerházi Imre kiállítása a MOM Művelődési Házban

(Cikk az 1972. márciusában megjelent Munká-ból)

Égerházi Imre első fővárosi bemutatkozásánál egy olyan festő munkáit szemlélhetjük, aki a piktúra iránt való fanatikus vonzódással vállalta, hogy hivatali munkája szabad óráiban s nyári szabadságában élete nagy szenvedélyének hódoljon. A Társadalombiztosítási Igazgatóság megbecsült dolgozója az utóbbi években Debrecen képzőművészeti életében egyre jelentősebb szerepet tölt be, rajzait, képeit egyre gyakrabban közlik vezető lapjaink és folyóirataink, rendszeres kiállítója az őszi és tavaszi tárlatoknak, miskolci biennáléknak, hazai és külföldi kollektív bemutatkozásoknak. De amíg ide érkezett, rendkívüli akaraterővel kellett megküzdenie minden vonalért, s minden ecsethúzásért. Apja mezőgazdasági napszámos, majd nyomdai munkás, a múltban nyilván nem áldozhatott arra, hogy fiát a művészetre nevelhesse. Pedig a gyermek több rajzpályázatot megnyert, mégis fizikai munkára kellett fognia. Volt gyári fűtő, rakodó, mezőgazdasági munkás, fakitermelő, építkezéseknél segédmunkás, majd irodai tisztviselő. De tehetsége mégis utat tört, s ma már a debreceni művészet élvonalában jár. Piktúrájában jelentős helyet biztosít az alföldi tájnak, a benne élő embereknek, de a tárlat darabjai között, szám szerint 33 faroslemezre festett képen, ott találjuk rendszeresen ismétlődő erdélyi útjainak élményeit, gyimesi és gyergyói tájképeit. De jelentős az a rész is, amely közvetlen hazáját, a Hajdúság romantikus szépségeit

örökíti meg. E művek javarésze a böszörményi művésztelepen készült, amelynek egyik alapító tagja.

Mi jellemzi piktúráját? Az erős szerkezetiség, amelyet az utóbbi években festőiségének előnyére bizonyos fokig fellazított. Ha fel is szabdalja képeinek terét, az egység változatlan, s egy-egy grafikailag határolt területet rendkívül finom valórözzéssel, érzékeny színátmenetekkel munkál meg. Főleg erdélyi képeinél szereti színeit mélyre hangolni, feltárva a táj s a tájban élő emberek, s állatok összetartozását, közös sorsukat. Festői alkata rendkívül sokárnyalatú, a látványt fegyelmezett gondossággal mérlegeli, anélkül, hogy képeinek érzelmi hangulatát csökkentené.

Dr. Tóth Ervin

Égerházi Imre budapesti kiállításáról

(Cikk az 1972. február 2-án megjelent Hajdú-Bihari Naplóból)

Az utóbbi 3-4 év anyagából, változatos témakörrel s egységes hangvétellel 33 farostlemezre festett olajképet állított ki Égerházi Imre a MOM kupolatermében. Akik fejlődését már hosszabb ideje figyelemmel kísérik megállapíthatták, hogy tematikája egyre szélesebb ívű, bátrabban nyúl a figurális ábrázolásokhoz, szigorú konstruktivitása fellazult, képeinek felületi megmunkálása igényesebbé, tónusértékben gazdagabbá vált.

A tárlat anyagát áttekintve három csoportra oszthatjuk műveit: így az erőteljes hangvétellű gyimesi tájképekre, a már melegebb színekkel megfogalmazott gyergyói környezetre s végül közvetlen otthonának, a Hajdúságnak a világára. A festmények egy része a böszörményi művésztelepen készült, de sok vázlatát és tervét a debreceni művésztelep alkotóházában érlelte nagyméretű olajképekké.

Emeljük ki oeuvre-jéből a jellegzetesen székelyföldi: Gyergyói táj asszonnyal címűt - a földdel való viaskodásra, a tájhoz kötött életre, a természettel való küzdelemre rávilágító Gyimesi tájat, a zöldes-sárgás tónusban tartott Lovakat, a meleg-puha szépségű Gyergyói táj I., s a katalógus borítóján is látható, közvetlen egyszerűségű Madaras virágcsendéletét, a kis mérete ellenére is monumentális hatást érzető, vörös árnyalatokkal átszótt Őszi napsütést, melyek a jó megvilágítású MOM-teremben teljes értékükben érvényesültek.

Égerházi Imre csaknem minden nyáron vissza-visszatér Erdélybe. Képeinek visszafogott színskálája a táj vonzása s hangulata szerint formálódik és válik összehatásában derülátóvá, vagy tragikumot sejtető, sötétre hajló hangszerelésűvé. Mindezt egyszerű eszközökkel éri el, részletekben és színekben is kerülve minden felesleget. A tárlatot megnyitó Tamás Ervin mindezeket túl rámutatott Égerházi képszerkezeteinek kiegyensúlyozottságára, a felület gondos megmunkálására s rajzi fegyelmzettségére is. Mindezek Égerházi művészetének nemcsak legszembeötlőbb vonásai, hanem festői útjának további ívelését biztosító jegyei is.

Bár Égerházi oeuvre-jében a grafika jelentős szerepet tölt be, - főként a monotípia -, a tárlaton kizárólag olajképeket sorakoztatott fel, a képek geometrikus szerkezete, térszabdálásai azonban a vonal szerepét is kiemelték. E határozott területű tájak, utcarészletek, csendéletek (cseréppel, virággal), az ember jelenlétére utaló házakkal, vagy szögletes arcú, megfáradt emberekkel, az ottani élettel részt vállaló, ahhoz el nem idegeníthetően hozzátartozó állatokkal (lovakkal, bivalyokkal) összhangban állanak, hamonizálnak e stílussal, ahol alig juttatott szerepet a levegő térdelő hatásának.

A debreceni festő első fővárosi bemutatkozásánál arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy olyan művész munkáiról van szó, aki egész embert kívánó hivatali munkája mellett vállalta, hogy minden szabad idejét élete nagy szenvedélyére fordítsa. S ez a fanatizmus valamilyen meg nem magyarázható formában ott él képeinek szövetében, s visszasugárzik a nézőre.

Dr. Tóth Ervin

Égerházi Imre kiállítása Budapesten

(Az 1972. március 8-án megjelent
Közalkalmazott c. lapból)

Égerházi Imre festőművész első budapesti kiállítása január 25-én nyílt meg a MOM Művelődési Ház kiállítótermében. Ez a kiállítás azért is emlékezetes, mert olyan művész alkotásait mutatta be, akinek művészi pályafutásában az úgynevezett „nehezebb út” jutott, mert azokban az években, amikor pályatársai legtöbbször főiskolára járhatott, neki már dolgoznia kellett. Művész tevékenysége mellett dolgozik ma is, közalkalmazott, a Debreceni Társadalombiztosítási Igazgatóság Nyugdíj osztályán csoportvezető.

Mióta rajzol?

Kisgyerek koromtól. Amikor apám nyomdai munkás volt, többször hozott széndarabokat, papírokat, és első elemista voltam, amikor valahogy hozzájutottam - a svájci vöröskereszt ajándékaként - egy csomag zsíros pasztellkrétához. Akkor még nem tudtam, hogy az volt, csak remekül lehetett vele a házak falára, a szürke kerítésekre rajzolni.

És mint már kenyérkereső újrakezdte?

Igen. Menyhárt József festőművész volt a mesterem. S itt azt is elmondhatom, hogy Debrecenben 25 év alatt, Kapcsa Jánossal kettőnknek sikerült a szakköri mozgalmából művészi szintre jutni.

Mióta állít ki?

1957-58-ban kezdtem, de akkor még csak bizonyos korlátok között. Sok kiállításon nem vehettem részt, és ki voltam zárva az állami vásárlásokból is.

Mikor szűntek meg ezek a korlátok?

Több mint tíz éve, amikor tagja lettem a Művészeti Alapnak és a Képzőművészek szövetségének. Ez a budapesti kiállítás, fontos állomás az életemben. S, hogy itt rendezték meg, annak különösen örülök. Szívesebben állítok ki olyan intézménynél, ahova nem a megszokott tárlatlátogató közönség jár.

De vajon méltányolják-e?

Én úgy tartom jónak, ha egy kiállításnak népművelő jellege van. Vegyünk egy debreceni példát: ott van a Medgyessy- terem és három-négy művelődési otthon. Én annak örülök jobban, ha képeimet nem a város közepében, hanem a Csapó-kertben látják. Mint szakszervezeti kultúros 15 éve azon igyekszem, hogy a különféle művészeteket olyan tömegekkel szerettessek meg, akik az otthoni házban nem kaptak ilyen indítást.

Műterme van?

Nincs. Az egyik szobánkban dolgozom. Nagyobb méretű lapokat ott nem tudok festeni.

Mennyi a szabad ideje?

Rendes évi szabadság 24 nap, 6-8 nap jutalomszabadság, a többi fizetés nélküli.

A megnyitó beszédben az is elhangzott, hogy az ön festészete a valóságból indul ki, de nem utánozza. Például a Gyergyói táj IV. mennyire hasonlít az igazhoz?

Pontosan olyan. Nézze meg, alapos helyszínrajzot csinállok, ebből dolgozom az absztrakció önmagam számára elfogadott fokán.

És a parasztok a határban?

Böszörményben láttam őket a piacon. Az öregasszonyt is. Mondtam neki: „Kedves nénémasszony, jönne egy órára, hogy lerajzoljam?” Ő meg mondta, hogy „Jövök, lelkem, ha kell holnap is.”

A szakszervezet tudna-e valamiben segítségére lenni?

Nagyon örülnék, ha megteremtené azt a lehetőséget, hogy a velem hasonló művészi szintet elért képzőművészekkel, közös, országos kiállításon vehetnék részt.

Sarkady Mária

Megnyitották Égerházi Imre kiállítását Budapesten

(Cikk az 1972. január 27-én megjelent Hajdú-Bihari Naplóból)

A MOM Szakasits Árpád Művelődési Házában Budapesten, január 25-én délután négy órakor Tamás Ervin festőművész megnyitotta a Debrecenben élő és alkotó Égerházi Imre tárlatát. A megnyitó szavak hangsúlyozták a kiállító művész tájhoz kötöttségét, műveinek természetes közvetlenségét.

A népdal tömör egyszerűségével, puritánságával hatnak ezek a képek. Nemcsak témaviláguk, hanem tartalmuk és megformálásuk is erről vall. Ez a lényegre való törekvés a művek legfőbb erénye. Kerül minden felesleget, színekben, részletekben, anélkül, hogy ezáltal szegényítené élményét. A kompozíció kiegyensúlyozottsága, szerkezetiisége, a felület gondos megmunkáltsága, a rajzi fegyelmezettség a mérlegelő intellektus jelenlétéről vallanak.

Szól Tamás Ervin a szűkebb pátria, a hajdúsági táj ihlette képekről és a kiállítás anyagának mintegy kétharmadát kitevő, az erdélyi élményekből fakadt festményekről.

A harmincöt olajfestménnyel szereplő Égerházi Imre tárlatát február 7-ig tekinthetik meg a művészbárok, érdeklődők.

Bakó Endre

Levél a Kulturbizottságtól

T. Kartársnő, Kartárs!

Értesítjük, hogy a debreceni Társadalombiztosítási Igazgatóság dolgozójának Égerházi Imre festőművésznek kiállítása a MOM Művelődési Házban 1972. január 25 - február 7-ig tekinthető meg.

Égerházi Imre azoknak a törekvő művészeknek a sorába tartozik, akik minden körülmények között kitartanak célkitűzéseik mellett. Életkörülményei nem engedték meg, hogy csak a festészetnek éljen, mégis ez lett életének középpontja. Kiállítási anyaga kizárólag olajfestményekből áll, de a grafika csaknem minden ágában dolgozik. Figurális képeit konstruktívan építi fel, szorosan kötődik valamilyen konkrét témához vagy jelenséghez. Különösen szereti az erdélyi tájat, ahová minden évben ellátogat. Székelyföldön gyűjtött élményeit gondosan elraktározza, és azután vázlatai alapján itthon feldolgozza az absztrakció önmaga számára elfogadott segítségével. Színvilága határozott, mély tónusban dolgozik, szereti a sötét kontúrokat. Ezzel mintegy meghatározza formáinak hatóerejét, és egyben ragaszkodását a vonal és a rajz tisztaságához. Képanyaga tartalmilag és formailag egyaránt egységes, konzekvensen követi a maga által megszabott célkitűzéseket. Képeit felületileg is gondosan kidolgozza. Szereti őket, együtt él és lélegzik velük. A természethez és emberhez való kapcsolata rendkívül intenzív. Beleéli magát a táj szépségeibe, hangulatába. A székelyföld iránti szenvedélyes vonzalma inspirálták legjobb képeit. Mondanivalója egy ember őszinte megnyilvánulása a festészet örökség nyelvén keresztül.

Budapest, 1972. január 23.

Kulturbizottság.

Munkásból művész

(Cikk az 1972. március 5-i Népművelés folyóiratból)

A MOM Művelődési Házban nyílt meg januárban a debreceni Égerházi Imre tárlata. Égerházi Imre (Hajdúhadházon, 1925-ben született) pályafutása jó példa arra, hogy más kenyérkereső pályán működve - rendkívüli akaraterővel -, szakkörben végzett tanulmányokkal hogyan lehet

eljutni a kiállításon tapasztalt magas művészi színvonalra. Szabad idejében a hajdúböszörményi művésztelepen s erdélyi útjain fest, vázlatokat készít; farostlemezein ezeket érleli nagyméretű olajképekké. Most kiállított művein nemcsak a gyergyói környezet, a gyimesi táj, hanem szűkebb hazájával, a Hajdúsággal kapcsolatos élmények is szerepelnek.

Képei közül emeljük ki a jellegzetesen székelyföldi Gyergyói táj asszonnyal címűt. Bár jelenlegi munkái közt nem találkozunk grafikákkal, képeinek felépítése, geometrikus szerkezete, a vonalak összefonódása, a színek finoman kimunkált átmenetei jelzik, hogy Égerházi eddigi életművében a grafika is jelentős szerepet játszik. Olajképei elsősorban tájak és utcarészletek, de csendéletekkel, házakkal és szögletes arcú munkásokkal is találkozunk művei közt.

Dr. Tóth Ervin

1972-es kiállítás anyaga

GYERGYÓI TÁJ I. olaj, farost - 80x122 - 1971

GYERGYÓI TÁJ IV. olaj, farost - 70x100 - 1971.

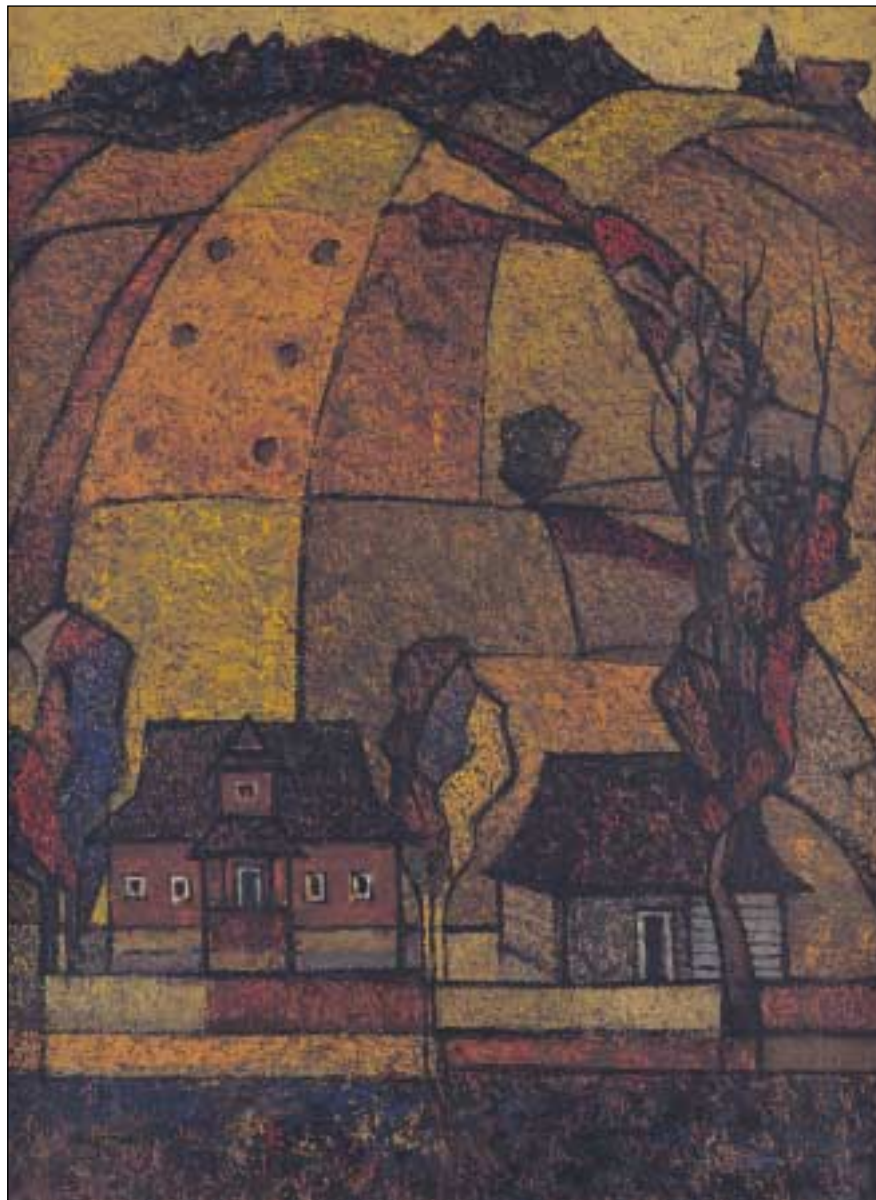
MAGÁNYOS HÁZ *olaj, farost - 47x51 - 1971*

GYERGYÓI TÁJ ASSZONNYAL *olaj, farost - 100x70 - 1971*

KOPÁR ŐSZI TÁJ *olaj, farost - 53x100 - 1971*

ŐSZI HEGYOLDAL *olaj, farost - 1971*

SZAKADÉK SZÉLÉN *olaj, farost - 100x53 - 1971*

BIVALY KAZLAKKAL *olaj, farost - 80x100 - 1971*

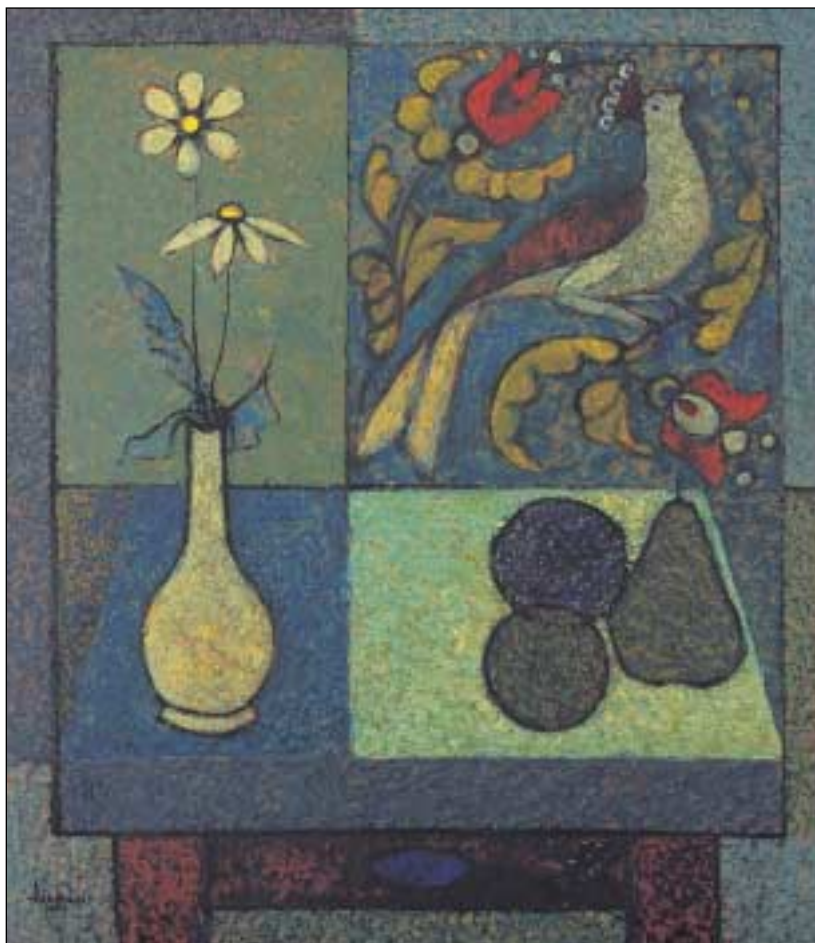
ŐSZI CSÁNGÓ TÁJ *olaj, farost - 95x120 - 1971*

GYERGYÓI TÁJ III. *olaj, farost - 70x100 - 1970*

SÁRGA VIRÁGCSENDÉLET *olaj, farost - 70x60 - 1971.*

MADARAS VIRÁGCSENDÉLET *olaj, farost - 70x60 - 1971*

CSEREPES VIRÁGOK *olaj, farost - 111x47 - 1971*

EGRI HÁZ *olaj, vászon - 49x55 - 1968*

HATÁRBAN (PARASZTOK) olaj, farost - 80x122 - 1970

UTCARÉSZ olaj, farost - 70x100 - 1969

1972 után keletkezett művek

TANYA TÉLEN *olaj, farost* - 61x90 - 1987

TANYA I. *olaj, farost* - 70x100 - 1987

TÉLI HORTOBÁGY *olaj, farost - 50x80 - 1999*

NAGYIVÁNYI TEMETŐ *olaj, farost - 60x80 - 1989*

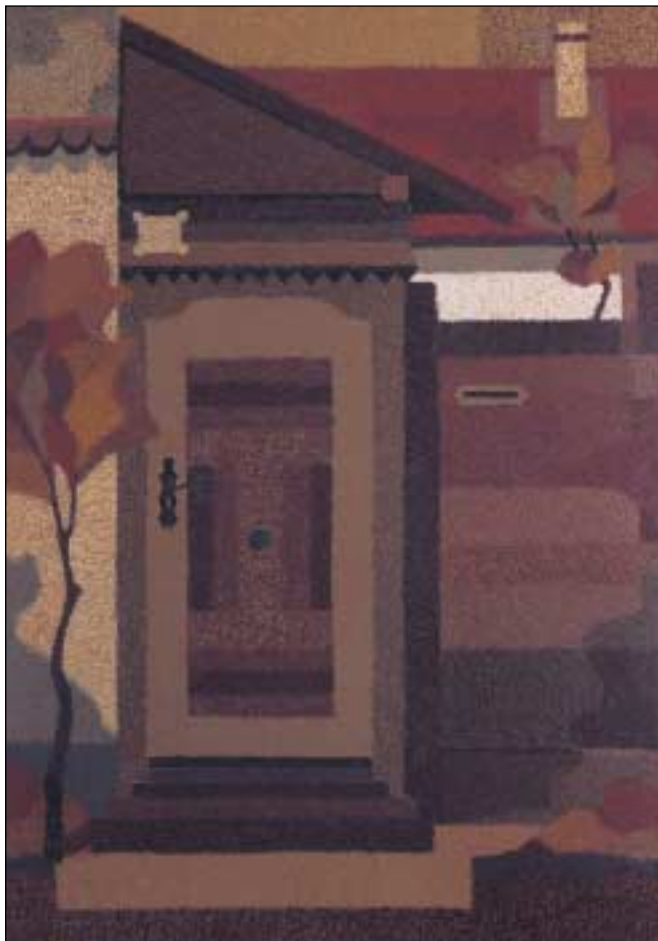
PETŐFI A HORTOBÁGYON *olaj, farost - 100x80 - 1985*

MÁTAI ISTÁLLÓ *olaj, farost - 80x100 - 1984*

HAJDÚBŐSZÖRMÉNYI UTCA *olaj, farost - 100x70 - 1986*

BŐSZÖRMÉNYI KISKAPU *olaj, farost - 100x70 - 1984*

ALKONY VERHOVINÁBAN *olaj, farost - 60x70 - 1990*

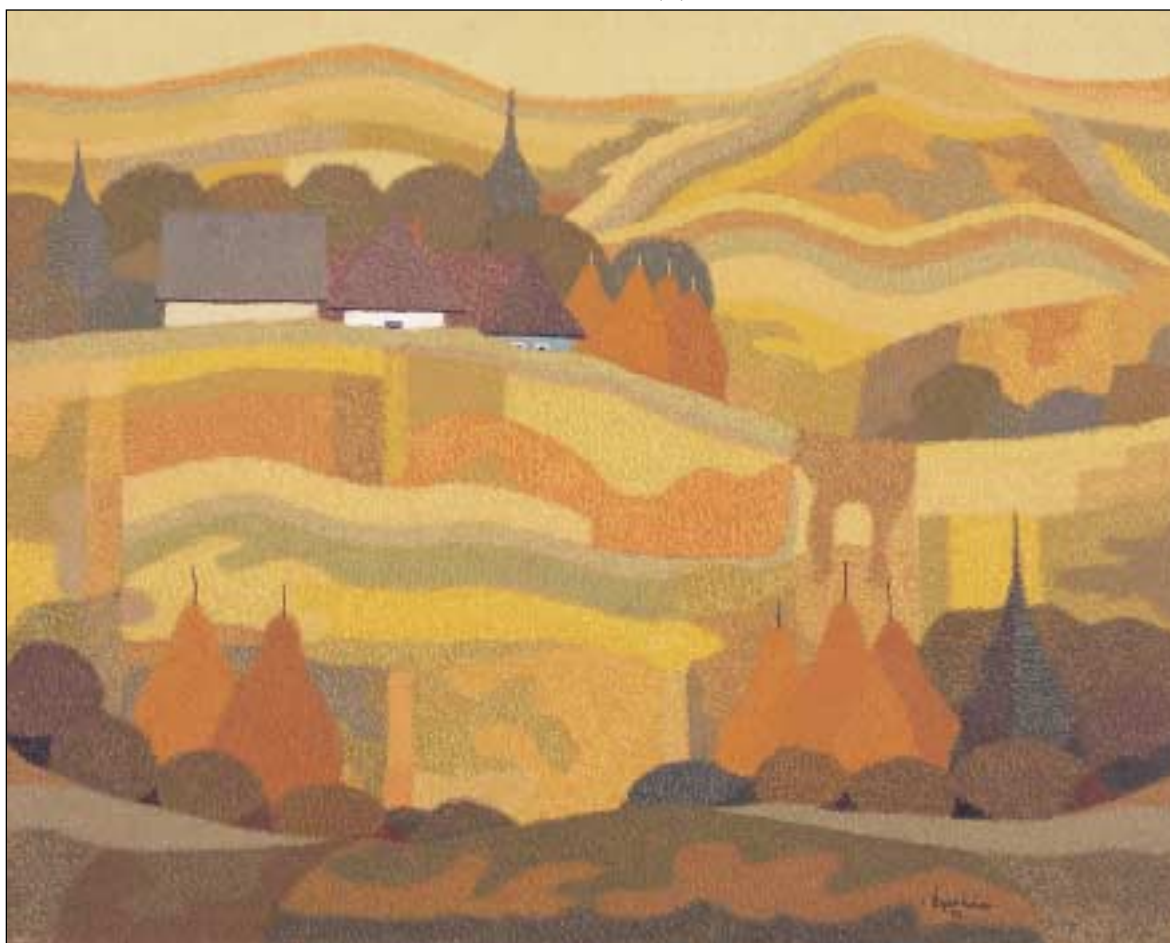
ERDÉLYI FALU *olaj, farost - 50x60 - 1979*

ALSÓ-SÓFALVA *olaj, farost - 80x100 - 1980*

SZÁRHEGYI SZÉNAGYÚJTÓK *olaj, farost - 80x100 - 1992*

GYERGYÓSZÁRHEGYI NYÁR *olaj, farost - 80x100 - 1992*

BOLDOGKÖVÁRALJA TÉLEN *olaj, farost - 70x110 - 1984*

TÉLI ERDÉLYI TÁJ *olaj, farost - 60x80 - 2000*

VIRÁGCSENDÉLET *olaj, farost - 60x38 - 2001*

PIROS VIRÁG *olaj, farost - 70x50 - 1999*

SEGÍTSETEK olaj, farost - 120x100 - 1978

az 1972-ben kiállított, de a 2006-os kiállításon

KULACSOS VIRÁGCSENDÉLET *olaj, farost - 63x67 - 1971*

HEGYOLDAL *olaj, farost - 70x80 - 1969*

HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI UTCÁN *olaj, farost - 70x65 - 1971*

FAL KAPUVAL *olaj, farost - 60x90 - 1970*

TANYA *olaj, farost - 70x122 - 1971*

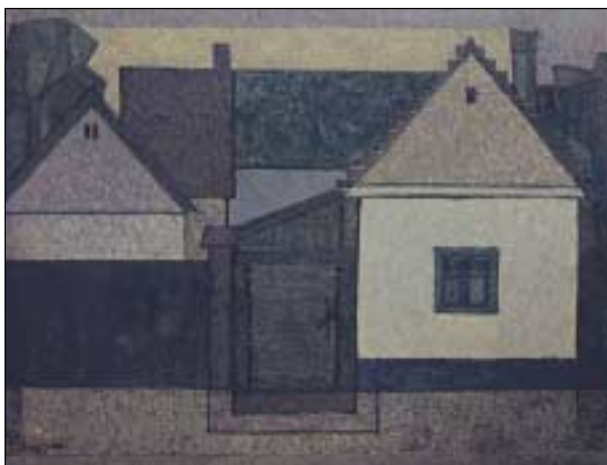

ERDÉLYI TÁJ *olaj, farost - 80x122 - 1971*

CSÁNGÓ TÁJ (BÜKKHAVASSZÁDA) *olaj, farost - 60x100*

nem szereplő képek

HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI HÁZ *olaj, farost - 60x80 - 1971*

GYERGYÓI TÁJ I. *olaj, farost - 80x122 - 1970*

ŐSZI HANGULAT *olaj, farost - 50x65 - 1971*

HAJDÚSÁGI TEMETŐ
olaj, farost - 100x70 - 1971

GYIMESI TÉLI TÁJ *olaj, farost - 100x80 - 1971*

ŐSZI NAPSÜTÉS *olaj, farost - 47x51 - 1971*

ERDÉLYI TÁJ II. *olaj, farost - 70x100 - 1971*

GYERGYÓREMETE *olaj, farost - 70x77 - 1971*

bejegyzések az 1972-es
vendégbökönyvből

KISZALKALMAZOTTAK
SZAKSZERVEZETE
BUDAPESTI VI. KERÜLET ÚTCA ÉS SZÁMAI
TÉRSZ. 18-48P
MUNKÁS ADATOK É. HATÁROLD. 26

SZAKMÁRT. M. U. KEMÉNY G.

V/51

Égerházi Imre elvtársak
Debrecen
Ibelya u. 16.

Kedves Égerházi elvtársak!

Hajdúsági Központunk részéről kiállításhoz nagyon is szeretnénk gratulálni. Együttel szeretnénk kívánni, hogy a kiállítás megtekintése alkalmával kiválóan tudjunk egy képet /őszit / meggyőzően, melyet szakosztályunk részére kiváncsi megvásárolni. Várási elvtársunkat a Munkás Adatok Ház művelési elnökeként irásban is bejuttatottuk, aki intézkedett arra vonatkozólag, hogy a fenti kép a kiállítás lebontása után is a Munkás Adatok Házban maradjon. Arra szeretnénk kérni, hogy Budapesti tartózkodás alkalmával a kép megvásárlásának technikáit leolvasás után válogassék felkarunk elnökeinek.

Elvtársai üdvözléssel

KEMÉNY G. /Közös Titok/ osztályvezető

Hajdúsági Központ
Hajdúsági Központ
8/1972

ÉGERHÁZI IMRE
Postafiók 1000

DEBRECEN
Ibelya u. 16.

Kedves Égerházi elvtársak!

Munkás Adatok Ház részéről arra kéri öntöket, hogy az Önök részéről, ha megtekinthető az Önök kiállításán résztvevők részéről. Így az Önök a részéről, ha megtekinthető az Önök kiállításán résztvevők részéről is.

Hajdúsági Központ, 1972. január 25-én.

Dr. Dancsik János /igazgató

Imre!

Összetett Értelem pesti kiállításodnak a nagyon gratulállok. Együttel - ha már nem tudunk találkoznai két alkalommal is - szeretnék az alkalommal, hogy régi tisztelettel téged üdvözölök. Tudod, hogy erdélyi filmjeidet valamikor február hónapban vagy májusban mutatjuk a Munkás Adatok Házban. Azt gondoltam, hogy előtte megtekinthetnéd a Te képeidnek a kiállításán is a Filmklubban és a Munkás Adatok Házban. Felkérlek az erdélyi munkásokat ilyen formában is. A videófelvételekkel felhívlok telefonon a Munkás Adatok Házba is kéri a képeidnek egy nekem alkalommal telefonon a Munkás Adatok Házba. Üdvözlés.

Debrecen, 1972. január 26.

Lac

Kedves Imre!

Az 4 óra van és én jóval később, mivel szerintem a végén kérek. Aki tud meggyőzően. Le szeretném olvasni a Te írásodat, amit én levelezésnek tekintek a kiállításoddal és kíváncsi vagyok az értelemmel. Nagyon kedvesen üdvözöllek, hogy a kiállításoddal elismerően és kíváncsi vagyok a részéről, hogy megtekinthető is meggyőzően is meggyőzően; kérem ezt a képet!

Nagyon megajándékozunk, hogy nem tudtuk bevételeket a kiállításod a belső munkánk le, 15-20 percre voltunk távol. Remélem, hogy a jövőre is ilyen lesz. Nagyon kíváncsi vagyok az értelemmel.

Kedves, felkérlek a képeidnek. Így az Önök a részéről, ha megtekinthető az Önök kiállításán résztvevők részéről is.

Dr. Dancsik János

1972. jan. 25.

Igen kedves voltunk, hogy eldöntöttük a
pillanatban az is, az a fészeken
létezését elhatároztuk. Végül a kérés
az is, hogy a mi általunk
a munkánk után helyet hivatkozást
eljárattunk a mi kedves, nyugodal-
talanok. Felgyűlt a mi általunk
munkánk. Továbbá az is, hogy a mi
munkánk az is, hogy a mi általunk
munkánk.
Bp. 1972. Jan. 25. Wherry J. J.
László Tivadar

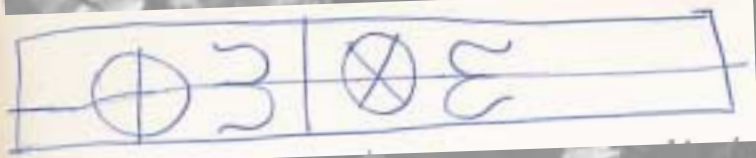
Szeretettel emlékeztetlek, hogy a mi általunk
munkánk. *Magdolna Egredházi János*
Magdolna Béla
1972. Jan. 25.
Magdolna Béla
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

Kedves magdolna, a mi általunk
munkánk. *Magdolna Béla*
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

Offinicy gyakorlatok a legsz
nemis igazságok a legkisebbek.
Alkalmazható gyakorlatok a legkisebbek.
Továbbá az is, hogy a mi általunk
munkánk.

A fűszereket magdolna általunk
munkánk. *Magdolna Béla*
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

A gyakorlatok magdolna általunk
munkánk. *Magdolna Béla*
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

Rendkívül jó hatással voltok a mi általunk
munkánk. *Magdolna Béla*
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

Minél tovább nézem a képeket
annál jobban tudom látni a mi általunk
munkánk. *Magdolna Béla*
Egredházi Anka!
Egredházi Anka!
Egredházi Judit

GRAMMY.